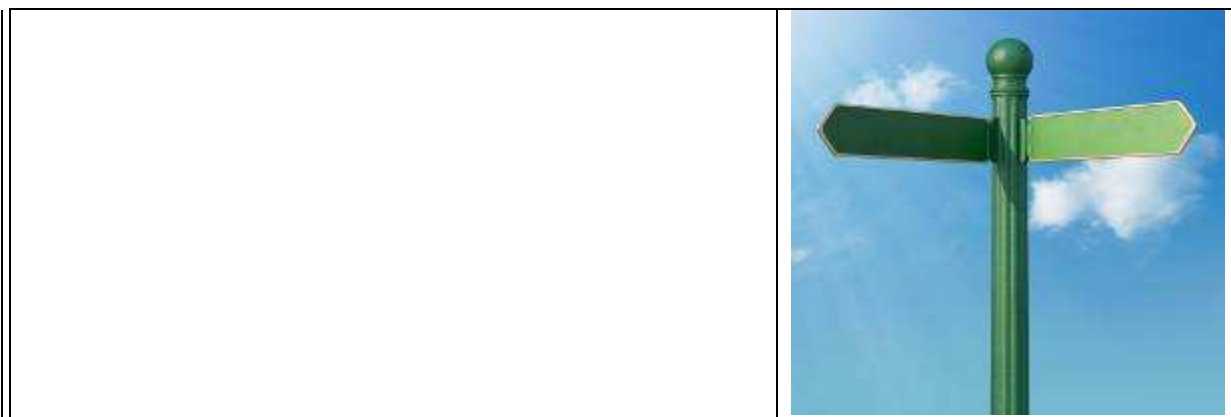

Nejsi v životě blbě?

Představte si velkou zaoceánskou loď, která pomalu vyjíždí z přístavu zcela naložená pro svou cílovou destinaci. Po odjezdu z přístavu, již na širém moři, kapitán zjistí, že nemá řádnou dokumentaci o svém cíli, že neví, kam se s touto lodí vlastně potřebuje dostat. Široké moře nabízí nekonečné množství možností, kam by kapitán mohl plout. Jestliže ale neví, kam se chce dostat, do svého cíle nedorazí. Bude se motat po moři do té doby, dokud mu nedojde palivo, a pak všichni zahynou.

Jestliže neznám cíl a smysl svého života, skončím jako součást cíle a smyslu života někoho jiného a bude jedno, zda jeho cíle a záměry jsou pro mě správné, či špatné.

Potřebuji mít v životě cíl, potřebuji vědět, proč jsem zde, potřebuji vědět, kam se chci dostat a jaký je smysl mého každodenního vstávání. Potřebuji každý den ke svému životu přidat jeden malinký smysluplný kousek, každý den jednu cihlu, abych na konci roku zjistil, že mám 365 cihel pěkně na hromadě.

Jak je ale možné, že většina lidí v dnešní společnosti neví, kam se chce v životě dostat? A že se dokonce ocitnou na místě, o kterém si kdysi mysleli, že by v něm chtěli být, ale nakonec zjistí, že se jim vůbec nelíbí?

Ptám se tedy: Nejsi v životě špatně? Nemáš pocit, že patříš někam jinam? Že bys měl věci dělat jinak, s jinými lidmi, že bys měl být ve vztahu s někým jiným, že bys měl dělat jinou práci? Nejsi ve svém životě náhodou špatně? Neřítíš se se svojí lodí tam, kde nechceš vůbec být? Pojďme se nyní podívat, jak je možné, že se dobrovolně rozhodujeme pro věci, o kterých časem zjistíme, že je nechceme.

Nejprve se musíme podívat do svého dětství. Tam se odehrává většina příběhů, které mají na náš další život největší vliv. Naši rodiče, tím, jak se k nám i k sobě chovali, co a jak dělali, nám postupně naplňovali hlavu důležitými informacemi. Od nich, v našem rodinném hnízdě, jsme odpozorovali všechno možné. Tam jsme se naučili většinu vědomostí, znalostí a životních hodnot, životních podstat a pravd, které jsme si perfektně zapsali do naší hlavy. Po odchodu z domova jsme byli jako raketa. Rodiče nastavili rampu a my vylítli velkou rychlostí a s nadšením do reálného života. Směr však byl dán někým

jiným. Rozhodování, myšlenky, emoce, a názory byly převzaté, implantované; ty, které jsme za celou dobu sesbírali v našem rodinném hnízdě.

Nejprve se nám život může zdát fajn, jsme plni nadšení a řítíme se ke svým cílům. Postupně si ale začínáme v různých oblastech uvědomovat nesoulad. Zjišťujeme, že ne všecko je tak hezké, jak jsme si na začátku představovali. Cítíme, že jsme jinde, než bychom chtěli být a než jsme si původně představovali.

Pokud máme za sebou první průšvihy a [neúspěchy](#), zjišťujeme, že naše rozhodnutí v minulosti byla špatná, a snažíme se je neustále analyzovat. Máme tendenci říkat: Kdybych já býval tenkrát se rozhodl jinak, tak se mi toto nestalo. Toto uvažování je ale špatné, poněvadž tenkrát, když ses rozhodoval, ses rozhodoval podle svého nejlepšího umění a učinil jsi ta nejlepší rozhodnutí, která jsi v daném okamžiku mohl učinit. Proto je zcela nesmyslné se dnes zaměstnávat otázkou, že jsem tenkrát mohl věci udělat jinak či lépe.

Pokud začínáme cítit vnitřní nesoulad, je potřeba se mu intenzivně věnovat. Studiemi bylo dokázáno, že po třicátém roku života začíná náš [mozek](#) produkovat nové typy otázek. Proč jsem zde? Jaký je smysl mého bytí? Jaké jsou cíle mého žití? Žiji efektivně? Má můj život smysl? Na tyto otázky jsme povinni hledat odpověď. Pokud se tak nestane, začne být náš život postupně v troskách. Začneme mít pocit, že život nemá smysl, že jsme zde zbytečně. Začneme pociťovat prázdnotu a nechť činit cokoliv a začneme stárnout.

Zjistil jsem, že zhruba do třiceti let života člověka jsou všechna důležitá rozhodnutí učiněna. Dále pak řešíme jen jejich následky. Pokud tedy máme pocit, že jsme v životě špatně, že jsme na cestě, která se nám nelíbí, že držíme v rukou hodnoty, které jsme si během života vyrobili, ale nejsme spokojeni, nastal čas změny. Jedno však musíme vědět: Není možné změnit výsledky našeho života se stejnou hlavou, která nás do těchto situací přivedla. Proto nenadávejme, nestěžujme si, nenechme se unášet destruktivním myšlením! Jednoduše se dnes rozhodni, že se pokusíš změnit svoji hlavu, tak abys nová rozhodnutí směrem ke svým novým cílům začal dělat s novými myšlenkami a s novým nastavením svého mozku.

[Mozek](#) se totiž dá velmi dobře programovat, a to pomocí tzv. [Emočních vzorců](#). Toto programování se může naučit každý člověk. Stačí k tomu vědět, že během života sis nasbíral spoustu různých emočních nastavení, která ti zformovala tvůj život do stavu, ve kterém ho máš dnes. Rozhodni se proto se svojí hlavou něco udělat. Rozhodni se, že najdeš své Emoční rovnice, odhalíš jejich princip a přetočíš je ke svému dobru. Tak se ti životní cesta zesynchronizuje s vnitřním Kompasem a budeš mít pocit, že se ti zvedne hladina radosti, vnitřní rovnováhy a klidu, že začneš ve všech čtyřech kvadrantech prožívat větší klid, pohodu, větší jasnost, lepší vztah a mít lepší práci, více peněz i pevnější zdraví.

Přečtěte si také:

[Je možné se rozhodovat špatně?](#)

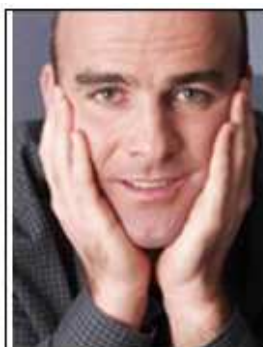
[Chronický únavový syndrom](#)

[Tuna starostí – a proč vlastně?](#)

Objednejte si:

[CD „Emoční rovnice – revoluční metoda pro změnu života“](#)

[Nové DVD „I ty se můžeš cítit dobře“](#)

© Napsal Ing. Aleš Kalina
Kouč v oblasti osobního rozvoje
(práce, peníze, vztahy , zdraví)

Email: kalina@mujkouc.cz

www.mujvztah.cz www.mamdepku.cz www.mujkouc.cz www.mezdravi.cz
www.foto-mluvi.cz www.youtube.com/kalinaales

Tento článek můžete využít pro své potřeby, pokud uvedete informace o autorovi, jeho email a odkaz na www stránky.